

Goed nieuws!

Verhaal geschreven op: 15-09-2015

Vandaag had ik een dagje Boxmeer op 't programma staan. In 't ziekenhuis daar schijnt een specialist te zitten die alles weet van neurinomen en vermoedelijk mij van mijn pijn af kan helpen. Om 11:15 had ik een afspraak met deze chirurg, het was wat druk daardoor duurde 't even voordat ik aan de beurt was.

Ik werd geroepen door een verpleegkundige die mij meenam naar de behandelkamer van de arts. Zij ging achter de computer zitten en nam nog de historie van mijn klachten door. Daarnaast vroeg ze nog of ik allergisch ben voor bepaalde zaken en ging er weer vandoor. Na enige momenten kwam de arts; ook aan hem moest ik de geschiedenis herhalen en vervolgens wilde hij even naar de plek des onheils kijken.

Het lijkt er dus op dat er twee plekken zijn die echt pijn doen; één in het litteken van de nefrostomiekatheter, de andere zit in 't litteken van mijn transplantatie zelf. Nu ik daar over nadenk; de tweede keer dat ik verdoving kreeg, had die arts ook twee spuiten gezet... Ben ik helemaal vergeten door te geven aan deze arts, maar hij kwam zelf ook tot de conclusie dat er twee plekken zitten.

Het goede nieuws is dat hij wã-l opereren, kãjn opereren en gãjt opereren!

Volgens deze arts liggen de zenuwen die pijn doen anatomisch altijd op dezelfde plek; daarom is 't opereren vrij makkelijk gaf hij aan. Hij gaat ook nã-et door de buikspieren heen; hij blijft aan de bovenkant van mijn huid. Het zal ook een dagopname worden, wel onder algehele narcose. Vooraf krijg ik eerst nog een stress kuur o.i.d. Dit omdat ik dagelijks prednison slik, blijkt dat mijn bijnieren daardoor minder snel een stesshormoon kunnen aanmaken. Om dat dus in goede banen te leiden krijg ik eerst die kuur. Ik ben helemaal vergeten te vragen of dat met mijn transplantatienier zomaar kan; gelukkig mag ik volgende week weer naar een controle bij mijn eigen nefroloog, dan zal ik dat voor de zekerheid nog even verifiã-ren.

Daarna heb ik een paar minuten bij de apothekersassistente gezeten; mijn medicijn gebruik is nog even doorgenomen; ik had al een formulier ondertekend dat ze mijn gegevens mochten opvragen bij mijn apotheek, zij hadden dus alle (juiste) informatie. Dat gesprek was dus snel klaar! Wel werd mijn bloeddruk nog even gemeten; die was wat aan de hoge kant; dat is 'ie de laatst tijd meer. 163/84 met een hartslag van 89...

Vervolgens nog naar de anesthesioloog; Die vond ook mijn bloeddruk wat aan de hoge kant; volgende week weer met mijn nefroloog overleggen; ik ben 't de laatste tijd ook goed aan 't bijhouden, dan heeft de arts een duidelijk overzicht en niet een momentopname.

Bij de anesthesioloog nog aangegeven dat mijn kaak luxeert; dus als ik onder narcose een buisje in mijn keel krijg die er daarna weer uitgehaald moet worden en mijn kaak schiet uit de kom; niks ernstigs, als ze maar niet met kracht mijn kaak proberen dicht te doen... Dat moet dan met 'n beetje beleid. ;-)

Verder ziet de anesthesioloog geen belemmeringen; zij geeft een OK voor de operatie!

Nu is 't wachten op de operatie datum; ik had de chirurg al aangegeven dat ik graag morgenochtend langs wil komen. Dat was niet mogelijk gaf hij aan; ik moest langs 't opnamebureau. Hij gaf wel als tip om aan te geven dat ik ook 'op afroep' beschikbaar ben; mocht iemand tussendoor uitvallen, kan ik gebeld worden en eerder opgeroepen worden.

Het opnamebureau gaf aan dat er nog geen datum bekend is; ze hebben nu tot eind oktober volgepland, maar er komen binnenkort nog wat extra data vrij gaf ze aan. ãn ik heb aangegeven op afroep beschikbaar te zijn; ik hoop dus dat ik zo snel mogelijk gebeld word; sowieso krijg ik deze of komende week een 'ingeplande' datum, die vermoedelijk ergens eind oktober zal liggen. Wel jammer dat 't (weer) zo lang duurt, maar 't eind is nu ãcht in zicht! En nu maar heeeeeeeel erg duimen dat ik tussendoor sneller geholpen kan worden doordat iemand uitgevallen is!

Goed nieuws!

Ik houd jullie weer op de hoogte!